

In Nomine Domini Amen

ad perpetuam rei memoriam. Si Guimundus Augustus Dei gratia Rex
Poloniae, magnus Dux Lituaniae, necnon terrarum Craconiae, Sandominia,
Sieradotie, Lanciciae, Cuiaviae, Russiae, Prussiae, Mazoniae, Samogitiae, Gal-
men, Elbingen, Pomeraniae, et aliarum et heredes. Manifestum facimus tenere praesentium
universis et singulis, praesentibus et futuris harum noticiam habituram.
Quia cum retulissent coram nobis, famati Proconsul et Consules totaque
communitas Civitatis nostrae Vielicen, esse apud illos quasdam observatio-
nes iudiciae multorum perniciosas, supplicassentque nobis, ut tempore fe-
licis regiminis nostri, eas ipsas observationes abrogaremus et aboleremus,
iudiciaeque ipsorum conservari benigne consulere dignaremur. Nos qui
omnes subditos nostros, iuxta a nobis petentes ad benignam exauditionis
gratum admittere, eorumque iudicia et incrementum communi consulere solemus,
iuxta hanc supplicationem annuere commoveramus ipsis Proconsuli et Con-
sulis ac Civibus nostris Vielicen praesatis, ut omnibus eummodi observatio-
nibus iniquis et illicitis, in publicam ipsorum consultationem relatis, constituerent
et concluderent, ea quae ad conservandam et retinendam ipsorum iu-
diciam, ad abolendasque ipsas iniquas observationes conducere videren-
tur. Nobisque tandem illa presentarent. Quod cum illa asseri commo-
scepissent, confecerunt unanimum omnium ipsorum voto et assensu, Artic-
ulos infrascriptos, eosque nobis bene examinatos perpernos ac discussos,
obtulerunt, supplicantes ut illos in Privilegium redigere, authorita-
teque nostra Regia approbare, ratificare, et confirmare dignaremur.
Quorum quidem articulorum tenor est talis.
Actum et conclusum per Consulatam, ac totam communitatem
Civitatis Vielicen feria secunda post festum sancti Iohannis Baptiste
proxima Anno Domini millesimo quingentesimo quinquagesimo primo. Ab-
olentes consuetudinem antehac in praevocium et gravamen, ne possum sub
praetextu cuiusdam laudi, quod nusquam habebatur, in Civitate servatam,
collentque omne super hac re dubietatem, Consules una cum tota commu-
nitate et senioribus contubernorum, decernerunt et concluderunt, ex nunc
futuris temporibus in Civitate Vielicen perpetuo servari, quod nepotes et

Neples sexus utriusque ex filio et filia progenti succedere debent. loco parentum
suorum mortuorum, in percipiendis bonis omnibus mobilibus et immobilibus,
Aui vel Avia, ita videtur, intelligendo quod, si filius tempore vite patris vel ma-
tris sue, matrimonium contraxerit, vel filia marito elocata fuerit, legitimam
relictam prole vivente patre vel matre, et vita excesserit, pueri utrorumque
tam filii quam filia, mortuo Avo vel Avia, in hereditatem eorum succedent,
sortemque ac partem unam, quam pater vel mater eorum percipere debue-
rat, tollent. Defalcato tamen in primis eo, quod pater vel mater eiusmodi
liberorum tempore vite sue de bonis parentum acceperat.

De nepotibus vero ab emancipatis filiis vel filiabus procedentibus, hoc
est quorum pater vel mater coram aliquo officio, Consulari vel iudicis bo-
nis abrenunciaverit, paternis vel maternis, secus erit intelligendum, Tales enim
in bonis Aui vel Avia hereditate vel succedere minime poterunt, Quum nec
parentes eorum si superviverent ex eo, quia successioni abrenunciaverunt,
quicquam perciperet, nisi filii non emancipati vel eorum heredes, seu descendentes
deficerent. Illis enim deficientibus filii emancipati vel ab eis descendi succedent,
parentibus suis, et in huiusmodi successione omnibus collateralibus quan-
tumcumque proximis preferendi erunt, emancipatione huiusmodi illis mi-
nime obstantibus.

Si qui vero forsitan ante hanc in hac lesione huiusmodi nepotum commisi-
erunt errores, per iam praesens Statutum minime quicquam actionis occasione
huiusmodi successioni innovari a quoquam debebit, laudis et enim istud
non in praeterita sed in futura deriuabitur.

Preterea ad praeccludendam viam difficultatum qua in Civitate origeban-
tur vel oriri quominus modo possent, occasione parafernae, suppellectilibusque
uxore mortua relictae, conclusum una cum tota communitate est perpetuo
in Civitate, a quovis hominum servatum, Quod quando cumque uxor alicuius
Civis ab hac luce decesserit, relicta pueris filiis vel filiabus uno vel pluri-
bus, Et tunc paraferna omnis qua gerada vulgo dicitur, suppellectilibusque
tota quo cumque nomine vocetur, non ad aliquem alium, nisi ad maritum
et pueros ipsius cuiuscumque sexus fuerint, pertinere debet, alijs omnibus
dictae mortuae proximis sororibus cognatis, penitus exclusis, puerisque
tandem ab hac luce decessentibus, illud totum ut viri est patri cedet.

Si vero vxor mortua prolem non reliquerit extra id totum quod ad
parasernam seu ad geradam spectat vel spectari iure cernitur, quod ipsa
secum in domum mariti importauit, et q̄ uiuente interim a se non alie-
nauit, vel temporis longitudine contrita et consumpta non sunt, sorori
dicta mortua aut propinquiori in linea cognata, per maritum extra
datur. Alia suppellectili in Auro et Argento, elenodys, pecunijs paratis,
ac alijs omnibus rebus per eandem in domum mariti importatis, a maxi-
mo ad minimum, quae ad parasernam seu geradam non pertinent circa
maritum vxoris mortuae remanente. Pro quibus omnibus a propinquis
maritus ipse nullo modo impeti debet, verum illa maritus libere pro
libitu conuertet suo, exinde rationem faciendo. *indoy nmsm*
Hoc etiam praecedito q̄ soror illa vel cognata que geradam huius-
modi adsumere debet ex hys quae adsumpta erit, maritus mortuae re-
linquere debet, id quod ius disponit, hoc est lectum, strata lecti, ac alia
in iure descripta. Illa etiam omnia quae vir vxori ante et post nupti-
as, pro decore et ornatu suo emit et comparauit, in Auro et Argento,
vestimentis, elenodys, monilibus, ac alijs omnibus rebus, nullis exceptis,
inter parasernam seu geradam, nequaquam computari debent, verum mor-
tua vxore ea omnia vir apud se tanquam propria retinebit, nec pro eorum
respondere tenebitur. Si vero maritum prius vxorem mori conti-
gerit, sine extantibus pueris siue non, paraserna omnis ac suppellectili to-
ta, quam secum vxor importauit, tum et illa quae maritus ante et post
nuptias sibi dedit, coemit, et comparauit, in Auro et Argento, elenodys,
vestimentis, et id genus rebus apud relictam viduam remanere debet,
et pro libitu ipsius conuertit. *msi q̄ dmdito nlla in repam*
Item in declarando amore conjugali remunerandaq̄ fidelitate vnus
coniugis erga alium. Quicquid maritus vxori suae, aut e contra vxor
viro suo tempore vita suae, siue extantibus pueris siue non extantibus,
honorum mobilium dederit, donauerit, inscripserit, aut super aliqua
hereditate reformauerit, firmiter esse debet, nec per quempiam quocumq̄
prae-textu immutari poterit. *alidm q̄ qm dms non mndm*
Donationes etiam mutuae quas coniuges prole carentes inter se facere
conueniunt, uti iuste et commentare, immobiles firmesq̄ manere debent.

licitumque erit marito uxori suae, & e contra uxori ipsi marito suo,
prole carentibus, coram officio Consulari, aut iudicio haurito bona
omnia mobilia & immobilia, a maximo ad minimum, nullis exceptis
& exclusis, quocumque nomine vocentur, quae actu habuerunt vel
habiturae sunt, siue huiusmodi bona sunt ex parentibus hereditaria,
ex aliisque successione quacumque deuoluta, siue labore proprio parata,
sibi inuicem mutuo dare, donare, resignare, per illum coniugem, qui
alteri superuuet, haberi teneat, ac hereditarie possidem de eiusque dispo-
sitione, secundum eius beneplacitum, absque cuiusvis contradictione, nec
per aliquem donatio huiusmodi infringi poterit,
Ultimarum voluntatum, ordinationes seu testamenta siue sint ma-
nifesta sed in publico coram officio Consulari seu iudicij facta,
siue etiam oclusa & obsignata, tempore perfecta sanitatis, vel in lecto
egritudinis ad iudicium seu officium Consulare per testatores sub
sigillis presentata, ac imposita, Ita quod testatores ipsi in ea impositione
eorum declarauerint, aperte ultimam suam voluntatem in eis conti-
nere, postulauerintque, ut secundum ius contenta post mortem suam
omnia disponatur perpetuis temporibus, robur & firmitatem ha-
bere debeant, dum modo nihil contineatur in eis quod iuri Civili
& plebiscitis Civitatis repugnare videretur. In huiusmodi testa-
mentis siue manifestis siue oclusis & obsignatis, quicquid vir uxori
suae & e contra uxor viro suo aut alieni extraneo in bonis mobilibus
deceat, donauerit, inscripserit, super hereditate reformauerit, in pia
opera legauerit, debitum recognouerit, Executores pro libitu elegerit
statueritque: ac alia ordinauerit, firmiter esse debent, nec per aliquem
haeredem propinquum amicum aut extraneum quocumque poterit inu-
tari vel impugnari. Hoc etiam praecipio, quod si forsitan in testa-
mentis cuiusmodi apertis vel oclusis, reperta fuerit vel reperta fuerit,
vna aliqua particula vel plures, quae iuri communi vel laudo Cuius-
vis repugnare viderentur per eas vel unam illarum totum illud testa-
mentum non debet infringi & annihilari, sed illa vel ille duntaxat
particula vel particulae quae iuri vel laudo Civitatis fuerit contraria,
vel fuerint contrariae, erit reicienda vel reiciendae, alijs omnibus in

enimmodi testamentis contentis in robore suo remanentibus saluis.
Hereditates tamen & bona immobilia testamentis in seculo legitime
nisi confectis etiam oclusis & obsignatis ad officiumque impositis, aliena-
ri a propinquis non poterunt, id enim contra iura & equitatem fieri vi-
detur. Summa vero pecuniaria in eiusmodi bonis hereditariis testa-
mentaliter pro arbitrio testatoris poterunt inscribi & legari.
Tempore etiam suspecto pestis si vir vel mulier iudicium seu officium
Consulare habere non possit, coram quibus testamentum & voluntate
suam declararet, adtestatis duobus vel tribus ex senioribus contuber-
norum, vel alijs vicinis suis hominibus probis, coram eis voluntatem
suam declarabit, & illi tandem coram officio voluntatem illam sub-
iuramentis recognoscant, ordinatioque eiusmodi in quantum non con-
tradicit, iuri communi ac laudo Civitatis Testamenti robur obtinebit,
ac si coram officio Consulari aut iudicij facta fuisset, in librumque
Civitatis adscribitur. Si quis vero auctore temerario pro se vel alio
quem alium quovis exquisito colore ea prænominata infringere vel
eis quovis modo contraire, aut contradicere fuerit auctus, talis tanquam
violator iuris communis puniri debebit. Præterea parcendo impensis
quas non modicas creditores in consequendo debito circa arresta
& terminorum iudicialium astitiones cum magno & dispendio &
damno, facere cogebantur, terminos præcursivos iudicarios.
Ita communi omnium voto conclusum est, quod si quis creditorum bona
mortui debitoris arrestum fecerit hæredesque eiusdem mortui debitorum
minores fuerint, hoc est annos emancipationis non habentes, debi-
tumque huiusmodi pro quo arrestatio fuerit facta, manifestum sit
quodum ac probabile erit, vel coram officio Consulari iudicij, aut
alterius officij inscriptum vel testamentaliter recognitum, etiam oc-
casionem dotalicij relictae viduae, ex tunc astando primum ac secun-
dum iudicium citari debebit. Executores vel tutores puerorum
ibidemque tertium iudicium admitti, per eos debet non obstari, quod
pueri tunc erunt minores, solutioque debiti subsequi secundo
quod bona se extendunt. Quod si debitum non fuerit liquidum
nec sufficienter probatum, hoc est si non erit coram aliquo officio

recognitum. sed super solos chirographos qui quandoq; delineri possunt,
vel alio quouis modo ostendatur. extunc facto arresto astando primum
et secundum terminos iudicarios, Tertium iudicium bis precustodien-
tandem in librum iudiciorum inscribi. Et annotari diligentia arrestantis
debet, nec iam ultra terminos precustodire tenebitur, verum ita sub an-
notatione negocium stabit. quoad pueri ad annos discretionis peruene-
rint, quibus tandem citatus procedetur contra eos id quod iuris erit.
Interim vero bona illa sic arrestata diuendi aut quouis modo aliena-
ri, in damnum creditorum minime debent, sed nec quis sine scientia
eorundem creditorum de bonis huiusmodi disponi poterit. Res tamen
et merces arresto subiecto si quae fuerint, quae corrumpi viderentur,
sub testimonio bonorum cum scientia creditorum diuendi poterint, pe-
cuniaq; ad iudicium reponi debet. Si vero arrestum factum fue-
rit, contra debitorem, qui debitor vel fuerit profugus probariq; po-
terit, sufficienter illum profugum esse, ut pote in claustris sese occul-
tare vel saluum conductum a Mte Regia aut ab Civili seu alio
quocunq; officio habere in damnum creditorum, vel quouis alio
modo probatum fuerit, eum profugum esse, extunc post huiusmodi
probationem illi creditori qui arrestum fecerit, Tertium iudicium
admitti debet, ipseq; in suum super bonis profugi debet. Et si sal-
uiconductus quibuscunq; minime obstantibus producere poterit,
quo perditio solutio ex bonis illis impendi sibi debet in effectum.
Cautione tamen sufficienti facta, iudicio pro incommutata quarumcuq;
personarum occasione talium bonorum arrestatorum ac iudicialiter
consecutorum. Quod si contra talem debitorem sufficienter
probari non poterit, quod profugus sit, sed solum per tempus absente-
tur a Civitate, extunc arresto facto, astando terminos iudicarios
primum et secundum, Iudicium tandem tertium inestanter pre-
custodire debet, ad annum et diem, Interimq; intra tempus illud ci-
tatio ab Advocato Civili adhiberi debet ad citandum debitorem ubi
repperiri poterit, Post annum vero et diem si eum ad citandum pro
admittendo tertio iudicio habere non poterit, testimoniumq; diligen-
tia sua de quesito illo ad citandum et non inuento aliunde attulerit.

Tercium iudicium sibi admitti in bona eiusdem debeat. Et ibidem ius
suum perouocare poterit, solutioque de debitis subsequi debeat, Cautione
itaque sufficienti iudicio facta, pro indemnitate, occasione huiusmodi
honorum arrestatorum et per iudicium sibi ad iudicandum. Nos
itaque Sigismundus Augustus Rex prefatus, considerantes omnes et
singulos articulos prefatos esse iustos et rationabiles illos in omni-
bus et singulis eorum clausulis et punctis, approbamus, ratifica-
uimus, et confirmamus, approbamusque ratificamus et confirma-
uimus, ac pro veris et rationabilibus legibus, et institutis Civitatis
Sive Wielicium eiusque Civibus vniuersis, presentibus et futuris perpetuo
obseruari et cetera damus et concedimus, decernimus eos ipsos arti-
culos supra descriptos, ac omnia et singula in eis contenta demum
ad tempora futura robore debita et perpetua firmitatis obtinere debe-
re, tenore presentium in premissis, Harum quibus sigillum nostrum presentibus
est subappensum, testimonio literarum, Datum Prothecornia Sabbato
ante Dominicam quadragesima proximo, Anno Domini millesimo quin-
gentesimo quinquagesimo secundo, Regni vero nostri vigesimo tercio,
Presentibus Remo et Rheni in Christo patribus Nicolao Dzergowski
Archiepiscopo Gnesen, legato nato et primate, Andree Zebzidow-
ski Cracouien, Ioanne Dzoiodowski Vlasoulamen, Andree Noskow-
ski Plocen, Iacobo Vchanski Chelmen Episcopis, Nec non Magis-
trogenis et venibus, Ioanne Comite a Charnow Castellano Cra-
covie, Exercituum Regni nostri campestris, ac Sandomizien Strien, Lu-
bacouienque, Petro Kmutha Comite in Vysmier Palatino Cracouien
Regni nostri supremo Marschalco, ac Cracouien Scepmien Pre-
misen Colenque, Iamysio Lathalski Posnamien ac Luniwladoulamen
Sluchouienque, Martino Zborowski Calisien, Schidoulamen Odala-
nouienque, Spisbkone de Charnow Siraouien, Brzeznicen, Krzepien
Ostrzessouienque, Ioanne a Cosczeliech Brzesten, Vaklen et Biego-
shien, Petro de Dambrowicza terrarum Russia gnali, Radomien et
Cazimizien, Andree Comite a Chenczin Lublinen, Smatinen, Roha-
tinenque, Nicolao Iazun de Brudzewo Lancicien, Falice Srentski
a Sokolow Plocen, Maziemburgen Plocen, Lomzen, Wisnensique

Andrea Sieprski de Gulczewo Rauen. Ioanne Dziergowski Mazo:
nia. & Vicesgeren ac Varschouen Palatinis & Capitaneis. Erasmo
de Czethkow Gnesnen ac Puroren. Petro Czazukowski Calissien
Stanislaw Maczejowski Voimicen ac Zawichosten & Lubomlicen, Spi:
kone Iordan de Zakliczin Sandecen Regniqz nostri Thesaurar:
rio. Georgio Chonarski Miedzirzecen, Stanislaw Michieczki Wisli:
cien, Valentino Dembienski Biecen, Stanislaw a Thenezim Comite
Leopolien ac Belzen Castellanis & Capitaneis. Ioanne Oczielski Re:
gni nostri Cancellario. Succamerario, Burgrabioqz Cracouiensi
Sandecen ac Olstinen Capitaneo. Ioanne Przerembski Regni nri
Vicecancellario Praeposito Cracouien. Georgio Podlodowski Prae:
posito Sandomizien & Canco Cracouien. Ioanne Sirakowski Curia
nostre Referendaris, Philippo Padmewski Cantore, Martino Cro:
meryo Canco Cracouien, secretarijs nostris & alijs quam pluri:
mus dignitarijs & officialibus nostris. Datum per manus praesati Ma:
gnifici Ioannis Oczielski R. P. Cancellarij, Succarij, Burgrabijqz
Crac' Sandecen ac Olstinen Capitanei. Ioannes Oczielski R. P. Cancellarij
SI Gummundus Augustus Dei gra Rex Poloniae, magnus Dux Lituaniae,
Russiae, Prussiae, Mazouiae, Samogitiae, ac dñs & haeres. SI Gmifici:
mus tenore pntium quorum interest vniuersis. Quia cum sumati Comu:
les vna cum tota comunitate senioribus Contubernioru Ciuitatis nostre
Vielicien conseripsissent & conclusissent ex nunc futuris temporibus
in Ciuitate Vielicien perpetuo seruan nonnullos articulos in vim iuris
perpetuae consuetudinis seu plebisciti, quod Vilkor appellant, illosqz
nobis obtulissent, & vt illos admittere auctoritateqz nra Regia
approbare & confirmare dignaremur, debita cum instantia nobis
supplicassent, Nos eosdem articulos & conclusiones alijs nostris lris
desuper concessis, ratificassemus & approbassemus, in illorum toto,
tenore, illos in vim Prmilegij perpetuo fore obseruan, prout id in lris
nostris desuper concessis, extat scriptum. Quia tamen articulus
primus in numero conclusionu de successione filiorum & nepotum cen:
sebatur non nihil obscuritatis obtinere, vnde non paruum dubiu
futuris temporibus suboriri & materia litigioru subortis nostris

preberi posset, quibus nos benigne prouidere cupientes eum ipsum articu-
lum sic declaramus & ab omnibus intelligi & praticari volumus,
eo pacto ut velt Nepotes & Neptes sexus vtriusq; ex filio vel fi-
lia progeniti, succedere debent, loco parentum suorum mortuorum,
in percipien bonis omnibus mobilibus & immobilibus, Aui vel Auiæ,
pariter prout parentes eorum si viverent, fuissent succedendi, quam
constitutionem non in præterita verum in futura & p̄ntia extendi
volumus, Ita velt, Quia omnia bona mobilia & immobilia morte
cuiuscumq; masculi vel femina mortuæ in hac Ciuitate nr̄a Vieli-
cien vel extra illam vbi libet derelicta quorum diuisio & ordinatio
ante huiusmodi constitutionem non est sortita effectum, hoc est, occa-
sione quorum inter hæredes mortuæ vel mortui veridica decusio vel
transactis non est facta, nos declaramus & ita obseruari & practi-
cari volumus, vt diuisio huiusmodi bonorum derelictorum fiat inter
filios & filias huiusmodi mortui vel mortuæ, Nepotibus & Nepti-
bus illorum mortuorum ad eam ipsam diuisionem in locum paren-
tum suorum mortuorum admissis, ad percipien partem bonorum hu-
iusmodi quam parentes illorum si viverent fuissent percepturi con-
suetudine contraria in præiudicium & grauamen Nepotum ante hac
obseruata & velut iniqua iam abrogata illis in huiusmodi perce-
ptione partis se concernen minime obstante, Quo circa vobis Pro-
consuli & Consulibus ceterisq; officialibus Ciuitatis nr̄e Vielicien,
ad quos diuisio bonorum derelictorum inter hæredes mortui vel
mortuæ pertinet, Mandamus q̄ntus in diuidendis omnibus bonis mo-
bilibus & immobilibus morte cuiuscumq; masculi vel femina de-
relictæ, quorum diuisio hætenus facta non est, eam constitutio-
nem & declarationem nr̄am obseruetis & sedum illius tenorem
bona huiusmodi, inter hæredes mortui vel mortuæ, Nepotibus vel Ne-
ptibus in locum parentum suorum admissis diuidatis illisq; partem
bonorum quam parentes eorum si viverent, essent percepturi assigne-
tis & tradatis in effectum, In cuius rei testimonium Sigillum nostrum
p̄ntibus est subappensum, Datum in conuentione ḡrali Piotrcouien Sabbato an̄
Dominicâ Latare, Anno Dom̄i millesimo quingentesimo quinquagesimo secundo Regni xxxij

Joannis Ozreski
R. p. Cant.

R. Mag^{us} Joannis Ozreski
R. P. Cancellarij Suederij.
Burgabijq; Craconien San-
decen & Olstinen Capitanei.

[Faint, mostly illegible text in a historical script, likely Latin or Gothic. The text is arranged in approximately 30 horizontal lines, with some ink bleed-through from the reverse side of the page. The handwriting is dense and characteristic of a medieval manuscript.]

[A block of text, possibly a signature or a list of names, located at the bottom left of the page. The text is written in a similar script to the main body but is less legible due to fading.]

[A block of text, possibly a signature or a list of names, located at the bottom right of the page. It includes some handwritten marks and is less legible than the text on the left.]

Faint, illegible handwritten text, possibly including the number '1225'.

Faint, illegible handwritten text, possibly including the name 'Stephen'.

Album in Angliam 27
27. Jan. 1752.

W 19

to 1552.

of Lebrich's Court
at the Seminary of the
Duke of Brunswick
at the University of
Göttingen

W

ROBERT

Severum nam
Gabrielluz in donato
Salio i 7 2 inf

Philosophum